

ficio. Ille autem presbiter inscius nec campanas noverat sonare horis matutinalibus, nec per horas constitutas diei, neque hoc facere in ecclesia quod decebat. Inter hec fames in comitatu Castellano maxima orta est. Quidam presbiter nomine Teuzo inde veniens, eiecto supradicto custode Torello, a presbiteris et [canonicis qui cu]stodes esse per se debuerant, in ecclesia custos factus est. Hic namque p stus bonus et studiosus in [suo o]fficio erat. Inspirante autem Deo, quam plures homines ex Aritio Hierosolima perre[xerunt et ip]se presbiter Teuzo cum eis perrexit. Tunc ipsi custodes non habentes alium remiserunt eundem Ursum presbiterum. Reverso itaque Teuzone presbitero ex Hierosolimis, propter suam bonam conversationem canonicus factus est. Igitur supradictus Ursus nichil sciebat facere, sicuti prius. Hinc omnis populus per custodum summisionem episcopum Teodaldum, qui tunc temporis erat, imploraverunt, ut eundem Teozonem ad custodiam ecclesie reverti iuberet. Quia canonicus factus erat, canonici talia facere non consentiebant. Ad ultimum tantum propter episcopi iussionem et populi obsecrationem consenserunt. Sed et hoc toto animo contradixerunt, ne cum eis comederet, ne deveniret in malam consuetudinem. Tunc predicti custodes super canonicam se vindicabant in predictis et que facere poterant. Inde etiam post per obsecrationem eiusdem episcopi et populi statutum est, ut ipse Teuzo presbiter in ecclesia ebdomadam missarum sicut canonici presbiteri faceret et ebdomadam coquine similiter, et canonici et custodis officia impleret, sicut permissum est ei tantum comedere. Adquisito autem cibo, abstulerunt supradicti custodes medietatem de grano, quod soliti erant dare. Quo mortuo, intronizaverunt Johannem Turphum, nepotem illius, quem secum duxerat et nutrierat. Dehinc maxima concertatio inter canonicos et ipsos custodes iterum exorta est de victu ipsius. Custodes sicut avunculum illum facere volebant, sed omni nisu canonici repugnabant. Hoc autem canonicis opponebant, quod quartam partem tunc haberent de ecclesie oblatione. Canonici econtra talia respondebant: 'Quando Helpertus episcopus sui que antecessores quartam partem manu sua habebant, quam postea ipsi nobis concesserunt, custodes victum ab eis non requirebant. Insuper beneficium aliud vobis est pro ecclesie custodia'. Denique predictus Johannes Turphus, eo quod victum non habebat ab aliqua parte, nec campanas sonabat sepius per tres dies vel quatuor vel plures. Illi interim causam canonicorum ubicumque poterant male tractabant. Interea episcopus Immo, qui tunc temporis fuerat, partim clamor[e] populi, partim mala voluntate atque virtute, et quia ecclesie iniuriam non valens sustinere, in claustrum veniens cum populo, post maximam altercationem hoc inter canonicos et custodes diffinitum est, ut per cottidianos